

Miếng Cơm Buổi Chiều Là Giọt Lệ Buổi Trưa

Hai ngày nữa thì trời bớt nóng, tin tức đài khí tượng, cứ tin thôi! Không ngày nào người không đổ mồ hôi...giống Nhà Thờ chuông vẫn cứ đổ hồi...rất đều đặn, gọi người tin tưởng Chúa...

Giống như Đình, Chùa, vẫn cứ nghe chuông, mõ, rất bình thường nhắc nhở bạn nên tu...Hai ngày nữa, hết Hạ đổi sang Thu, trái đất tròn vẫn xoay quanh trục nó!

Mấy chùm hoa vàng sáng trưng đầu ngõ. Vài con chim xuống nhặt cỏ rồi bay...Ngày vẫn như mọi ngày...Người đi Đông đi Tây không ghé đây cho mình chào hỏi!

Chiếc xe bus chạy ngang nhả khói. Trạm xe dừng, không ai xuống ai lên...Mùa dịch vật biết đã có tên, đừng nói nhé, bọn Tàu đang kiện Mỹ!

Cái tên cúm Tàu nhô nhô nhí nhí, ngộ tử nị, nị ố ngộ, kệ cha mà...Con chim bay, ta biết nó bay; con cá lội, ta biết nó lội...

Còn bọn Tàu, tụi bây đừng chối: "nuôi vi trùng rồi thả vi trùng lang thang". Thành phố Vũ Hán đã thành một cái hang...giống y như cõi Địa Đàng một thời hoang phế!

Tôi nói khùng, nói điên, nói gì thêm cho phí? Tiếng chuông Nhà Thờ như lời mời dự Lễ, ai nghe không mà đường sá vắng tanh?

Tôi nghĩ tới Việt Nam, đang "bung", "toang" rùng rợn, người trách nhiệm giống như con nhện nhện leo lung tung và tuyên bố lung tung!

Tôi nghĩ tới ai hai cái má hồng hồng...Tôi biết tôi có lòng và ai có chờ có đợi...những bài thơ tôi làm thật tới...rồi gửi về thành mưa trên sân!

Những bài thơ đầy mưa băng khuâng...từng hạt nhỏ, mù sương bay tóc! Cha Mẹ già còn còng lưng khổ nhọc, miếng cơm buổi chiều là giọt lệ buổi trưa...

Trần Vấn Lệ